Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA  СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 167 JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 3, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 3-го ВЕРЕСНЯ 1997 р. Ч. 167 РІК CIV.

Парлямент обмежив доступ журналістів до депутатів

Київ. — Секретаріят Верховної Ради заборонив репортерам з'являтися на другому поверсі парляменту, де розміщується заля пленарних засідань. 28-го серпня представник депутатської фракції „Рух за народ, за Україну" Євген Жовтяк засудив це рішення, вимагаючи його скасування, повідомила УНІАР.

„Для цього вже заздалегідь на третьому і першому поверхах споруджено бар'єри, що перетворить парляментарні кулуари на заборонену зону для журналістів і унеможливить їх безперешкодне спілкування з депутатами, — сказано у заяві депутата для преси. — Влучнішого й зухвалішого ляпаса праву журналіста отримати інформацію та свободі слова важко уявити".

Апарат Верховної Ради пояснив, що заборону, яка діятиме після обрання нового складу парляменту, ухвалено на прохання самих депутатів. Заля пленарних засідань була традиційним місцем спілкування журналістів з народними обранцями.

У депутатському запиті на ім'я голови Верховної Ради Олександра Мороза Є. Жовтяк вимагає „скасувати таке розпорядження і не чинити перешкод журналістам у їхній важкій відповідальній праці".

Аналізуючи стан преси в Україні, керівник УНІАР Сергій Набока пише в „Українському Тижневику", що за останній рік урядові установи збільшили свій тиск і вплив на засоби масової інформації. Зокрема, редактори, які критикують Уряд, зазнають пограбування і побиття, збільшуються урядові субсидії „правильним" часописам і видаються обмежувальні щодо преси закони.

Як відомо, в серпні був застрілений головний редактор газети „Вечірня Одесса" Борис Дерев'янко по дорозі до праці. В травні знайдено повішеним кореспондента „Кієвскіх Ведомостєй" Петра Шевченка, який писав про конфлікт між посадниками Луганського і місцевою Службою Безпеки України.

На другий день після вбивства Б. Дерев'янка діючий головний прокурор Юрій Литвак пообіцяв охоронити журналістів і сказав, що готується закон про їх захист.

Плянували замах на посадника Одеси

Одеса. — 29-го серпня одеська міліція затримала групу озброєних осіб, які зізналися, що готували замах на життя посадника Одеси Едуарда Гурвіца, повідомила УНІАР.

Чотирьох чоловіків і одну жінку арештовано в трикімнатному помешканні, розміщеному майже навпроти одеської прокуратури і суду. В квартирі, яку підозрювані захопили два дні перед тим, зв'язавши господарів, знайдено кілька автоматів Калашникова, велику кількість набоїв і бельгійську далекобійну гвинтівку з оптичним прицілом.

Згідно з однією версією, затримані чекали поки Е. Гурвіц виходитиме зі свого бюра, щоб застрілити його. Згідно з обласною прокуратурою, один з арештованих є майстром спорту зі стрільби.

Е. Гурвіц сказав, що довідався про замах, який плянувався, від голови Одеської обласної державної адміністрації. Одеська обласна прокуратура порушила кримінальну справу.

Як відомо, у серпні невідомі особи застрілили головного редактора „Вечєрнєй Одесси" Бориса Дерев'янка в той час, як він йшов уранці до праці.

ВИСОКЕ ПРИЗНАЧЕННЯ ГЕН. М. КРАВЦІВА

Вашінгтон, Д. К. — Генерал-майора Миколу Кравціва призначено офіційним військовим представником Департаменту оборони ЗСА до України. Цей пост був наданий йому за успішну працю у відділі Росії, України та Евразії Департаменту оборони ЗСА, зокрема за створення і втілення в життя спільних з Міністерством Оборони України програм.



Генерал-майор М. Кравців.

Перемир'я в Конгресі приходить до кінця

Вашінгтон. — Бюджетове перемир'я між республіканцями в Конгресі і демократами в Білому Домі приходить, як виглядає, до кінця.

Спікер Палати Репрезентантів Нют Ґінґріч, виступаючи перед своїми прихильниками у стейті Монтана, запевнив, що після вакацій він знову порушить у Конгресі питання про радикальну реформу велферу і не дозволить Адміністрації Президента Билла Клінтона збутися півзаходами, як це трапилося під час дебат про збалансований бюджет.

На думку політичних аналітиків, Н. Ґінґріч намагається повернути собі втрачену популярність і відновити „підмочену" репутацію непримиренного борця за консервативну ідею. До цього його передусім змушують такі обставини, як розкол в рядах республіканців Конгресу, а також критика збоку консервативних діячів партії та деяких органів преси, які докоряють йому в угодовстві. При цьому, певна річ, він мусить думати і про перспективи боротьби за місце в Конгресі у 1998 році, і взагалі про перспективу всіх республіканців, перемозі яким у 1994 році вирішальною мірою посприяв написаний ними „Контракт з Америкою". Тепер Н. Ґінґріч обіцяє внести в цей документ певні зміни з прицілом на 2000 рік.

Цими днями колишній віцепрезидент Ден Квейл і відомий зі своєї неуспішної боротьби за Білий Дім Стів Форбс відверто кепкували з Н. Ґінґріча за те, що він себе вів занадто послушно під час бюджетових переговорів з Президентом Б. Клінтоном. Представники консервативного крила партії не можуть подарувати спікерові, що він тоді більше дбав про інтереси Білого Дому, ніж про ідеали американського консерватизму.

Декілька відомих республіканців, які прийшли у Конгрес після виборів 1994 року і поставили свої підписи під „Контрактом з Америкою", дали Н. Ґінґрічеві до зрозуміння, що більше ні в якому разі не дозволять відкласти пообіцяне ними зменшення податків на другий плян. Екзекутивний директор Християнської коаліції Ралф Рід, який репрезентує праве крило в рядах республіканців, назвав „зрадою партійних принципів" навіть тимчасове зволікання Н. Ґінґріча з реформою в ділянці податків.

У Парижі загинула принцеса Діяна



Св. п. принцеса Діяна

Париж. — Тут у неділю, 31-го серпня, в автомобільній катастрофі зазнала смертельного поранення 36-річна Діяна, принцеса Валії, колишня дружина британського престолонасліднка Чарлза, принца Валії, мати двох синів Вілліяма і Ґеррі, улюблена принцеса Британії, „королева сердець" цілого світу, та покровителька обездолених.

Блискавкою облетіла світ страшна вістка, що в Парижі, намагаючись оминути влізливі фотоапарати „папараціїв" (фотографів-найманців) авто, в якому їхали принцеса Діяна, її приятель — син єгипетського багатія та власника відомої лондонської крамниці „Геррродс", 41-річний „Доді" Імад Мохамед аль-Фаяд, один охоронець і шофер, зазнало жахливого зудару в одному з тунелів міста. На місці катастрофи загинули Доді аль-Фаяд і шофер. Принцеса Діяна і охоронець були важко поранені, їх відвезено до однієї з місцевих лікарень Парижу. Лікарі всіма для них можливими засобами модерної медицини і технології намагалися рятувати принцесу. Катастрофа сталася в год. 12:35 ранку, а три і півгодини пізніше, незважаючи на всі зусилля, в год. 4:00 ранку лікарі повідомили, що назавжди перестало битися серце Діяни, принцеси Валії. Охоронець є в критичному стані.

Коротко перед публічним повідомленням, про цю трагічну втрату сповіщено королеву Єлисавету II та уряд Британії. Важка роля повідомити синів Вілліяма і Ґеррі про смерть улюбленої матері припала батькові, принцові Чарлзові, колишньому чоловікові принцеси Діяни.

Кілька годин опісля, принц Чарлз у товаристві обидвох сестер принцеси Діяни — Сари МекКор-

(Закінчення на стор. 4)

Українсько-жидівський конгрес закликає до помочі

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У щоденнику „Ню Йорк Таймс" з датою 26-го серпня цілу сторінку зайняло оголошення українсько-жидівського Конгресу під заголовком: „Чи можете назвати четверту найбільшу жидівську спільноту?"

З тексту читачі довідуються, що визначне місце серед етнічних громад України належить саме жидівській, яка від століть збагачувала відомими іменами науку, філософію, літературу, музику. Тепер в Україні проходить ренесанс жидівського життя. Далі стверджується, що питання існування цієї великої спільноти є все ще пекучою справою, з огляду на те, що нібито поширюється „націоналістичну літературу" в Україні, яка закликає до погромів, і що недавно знищено в Хусті жидівське кладовище. Але не зважаючи на ті прояви антисемітизму, президент українсько-жидівського Конгресу Вадим Рабінович визнає, що Український Уряд тісно з ним співпрацює, але однак цей Конгрес не може розвиватися без розвою економіки в цій країні. Тому В. Рабінович закликає жидів в ЗСА допомагати у економіці України, бо тим допомагатиметься і жидам. Економічно стабільна незалежна Україна запевнить безпеку та розвій жидівської спільноти. Він закликає американських жидів відвідувати Україну і шукати там за своїми корінням. Закінчує ствердженням, що розвал комунізму був надзвичайною подією, але хай Бог хоронить перед небезпекою фашизму в Україні, коли не буде американської допомоги і ніхто не буде зацікавлений тим, що там діється.

Припиняється дія закордонних пашпортів колишнього СССР

Київ(Р.Р.). — В пресовій службі Кабінету Міністрів України повідомили, що згідно з постановою Кабінету Міністрів, від 1-го січня 1998 року в Україні припиняється дія пашпортів колишнього СССР, які використовуються для поїздок за кордон. З нового року ці пашпорти виключатимуться з вжитку.

Дітям до 18 років видаватимуть проїзний документ дитини, а в окремих випадках — пашпорт громадянина України для виїзду за кордон.

Міністерству Закордонних Справ України доручено повідомити відповідні органи інших держав про вилучення з ужитку пашпортів колишнього СССР.

Менор Джуніор коледж вносить нові програми

Дженкінтавн, Па. — Менор Джуніор коледж у 1997-98 навчальному році влаштовує нові курси та семінари. Серед них — семінари на теми „Він сказав/Вона сказала: порозуміння між чоловіками і жінками", „Міжкультурна комунікація" і „Торгівля і реклама за невисоку оплату".

Новими також є серія навчальних заходів для вишколювання катехитів, ряд викладів на українські теми, курс п. з. „І 0-9000" для тих, хто хоче займатися комерцією і належати до міжнародних систем. Коледж пропонує теж курси на інші теми, напр., „Гумор у приміщенні, де ви працюєте" (викладач — керівник місцевого радіо, відома промовець та автор друкованих праць д-р Івон Кей), „Огляд поширених функцій дентистики", „Права́ старших людей", „Мова символів", „Ме-

(Закінчення на стор. 4)

В Ню Джерзі відбудеться 24-ий Український фестиваль ЗСА

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Г. Колесса). — 23-ій Український фестиваль ЗСА відбудеться у суботу, 20-го вересня ц. р. Проходитиме він у PNC Bank Arts Center (колишньому Ґарден Стейт Артс Центрі) в Голмдел, Н. Дж., розташованому при з'їзді 116 з Ґарден Стейт Парквей. Як повідомили нас гості редакції, голова фестивалю Григорій Гивель та член фестивального комітету, голова Стейтової Ради УККА стейту Ню Джерзі мгр Іван Буртик, фестиваль розпочнеться о год. 9-ій ранку цілоденними футбольними змаганнями. Від год. 10-ої діятиме ринок продажу мистецьких виробів та українських страв, а також проходитиме показ античних автомобілів. О год. 11-ій відкриється „Дитячий куток", який діятиме до год. 3-ої після полудня.



В редакції „Свободи": голова комітету Українського фестивалю ЗСА-97 Г. Гивель (справа) та член фестивального комітету І. Буртик.

Цьогорічний фестиваль відрізнятиметься від попередніх тим, що основна концертова програма відбуватиметься не в амфітеатрі, а під відкритим небом. У ній братимуть участь танцювальний ансамбль з Ню Йорку „Сизокрилі" під керівництвом Р. Прийми-Богачевської, вокально-інструментальний ансамбль „Львів'яни", соліст Львівського державного театру опери та балету ім. І. Франка Степан Сте́пан (баритон),

(Закінчення на стор. 4)

СОРОЧИНСЬКИЙ ЯРМАРОК

ПОЛТАВА. — Тут, на оспіваному Миколою Гоголем Жабокрицькому майдані, проходить тижневий Сорочинський ярмарок. Свою продукцію виставили понад 70 промислових підприємств, 190 торговельних організацій, десятки харчових та інших підприємств. Всього понад 2,500 торговельників не лише з України, але й з Росії, Білорусі, Німеччини, Польщі, Балтійських країн взяли участь у ярмарку. Завершився ярмарок театралізованим святом 30-31 серпня.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ВИХОВУЮТЬ ЕЛІТУ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. — Обласний центр соціяльних служб для молоді зініціював створення „школи лідерів". Ентузіясти цієї школи поставили за мету підтримувати творчі здібності в юних особистостях, оберігати їх від наркотиків та інших шкідливих впливів. Основним завданням школи є підготова лідерів молодих угруповань, небайдужих до державотворчих процесів. Школа формуватиме діяздатні групи добровольців з числа студентів та учнів. Ці групи працюватимуть серед своїх ровесників і намагатимуться утримувати їх від хибних кроків та впливів. Теоретичну підготову вже пройшли 120 осіб. З ними працюють педагоги, лікарі, психологи, валеологи, теологи, працівники соціяльних служб.

ГЕНЕРАЛІВ БУДЕ ТІЛЬКИ 100

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма видав указ, яким розподілив обов'язки між апаратом Міністерства Оборони і Генеральним штабом. За словами секретаря Ради Національної безпеки і оборони України Володимира Горбуліна, начальника Генерального штабу може бути призначено указом Президента без обов'язкового представлення цієї кандидатури міністром оборони. Згідно з указом, Генеральний штаб є головним органом з організації оборони й оперативного управління військами. Центральний апарат Міністерства Оборони України найближчим часом буде скорочено до 1,000 одиниць, в тому числі 100 генералів, замість 386, як значиться в штатному розписі. Щоправда, на сьогодні їх є в апараті 280.

ПАРЛЯМЕНТАРИСТИ ЯПОНІЇ ПОРОЗУМІЛИСЯ З УКРАЇНСЬКИМИ

КИЇВ. — Столицю України відвідала парляментарна делеґація Японії, очолювана головою палати радників Дзюро Сайто. Сторони домовилися про створення спільної наукової установи з вивчення і подолання наслідків ядерних катастроф. Перший заступник голови Верховної Ради України Олександер Ткаченко під час зустрічі зазначив, що Україну і Японію об'єднують трагічні події — бомбардування Гірошіми і Нагасакі у 1945 році та катастрофа на Чорнобильській АЕС у 1986 році.

ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ВІДКРИТТЯ ЄДИНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

КИЇВ. — 1-го вересня представники „русскоязычного населения" Донецького організували пікет проти відкриття у півторамільйонному місті першої української школи. Згідно з агенством Інтерфакс-Україна, десятки проросійських активістів зібралися біля школи, протестуючи проти, за їхніми словами, „насильної українізації". Як відомо, за шість років незалежности мовна ситуація в Україні мало змінилася — у великих містах на сході далі панує російська мова. Національно-демократичні організації критикують Уряд за недостатню увагу до української мови. Тим часом 1-го вересня в Криму теж відкрито першу українську школу. Кримські власті повідомили, що цього року на півострові має відкритися ще кілька українських шкіл.

ОСВІТУ ПІДТРИМАНО МАТЕРІЯЛЬНО

ТЕРНОПІЛЬ. — Вчителі і учні Тернопільщини мають причини почінати навчальний рік у доброму настрої. Викладачам погашено заборгованість у платнях, а для учнів відремонтовано і забезпечено матеріяльними і навчальними засобами біля 900 шкіл области. В Тернополі також відкрито два нові навчальні заклади — клясична гімназія і коледж, які діятимуть під крилом Києво-Могилянської Академії.

ВВЕДЕНО НОВІ БАНКНОТИ

КИЇВ. — Напередодні першої річниці запровадження гривні Україна ввела в обіг нові банкноти номіналом дві, п'ять, 10 і 20 гривень. Банкноти мають додаткові елементи захисту і перебуватимуть в обігу разом зі старими, які вилучатимуться в міру зношення. Нові купюри в основному надруковано на українській банкнотовій фабриці. Голова Національного Банку України Віктор Ющенко сказав, що нова гривня буде гарнішою і привабливішою. Фахівці вважають, що захід цей має суто технічний, передусім захисний аспект і не позначиться на функціонуванні грошової системи. 1-го вересня курс гривні був на назмінному рівні — 1.857 за один долар. Як відомо, гривню запроваджено 2-го вересня минулого року.

В СВІТІ

У ЧЕТВЕР, 28-ГО СЕРПНЯ, у Брчко в Боснії-Герцеговині, молоді боснійські серби заатакували камінням, залізними штабами і вогненними бомбами американських вояків, які намагалися перебрати місцеву поліційну станицю від прихильників Радована Караджіча. Вояки миронісних військ Організації Об'єднаних Націй були змушені застосувати попереджувальні вистріли та сльозоточиві газові гранати, щоб розігнати розюшений натовп. У цій сутичці двох американських вояків було поранено, один зазнав потрясення мозгу та поранення ока, а другий на місці перев'язано рани і він повернувся до своїх обов'язків. Телевізійна станція, за яку іде спір поміж політичними фракціями, є під контролею сил НАТО.

В АМЕРИЦІ

НАЙНОВІШІ ОПИТИ, ПРОВЕДЕНІ газетою „Вашінгтон Пост" і телевізійною мережею Ей-Би-Сі, вказують, що більшість американців, не зважаючи на існуючий економічний добробут, песимістично задивляються на будь-які можливі зміни. Опит 1,526 осіб, проведений від 24-го до 27-го серпня, вказує, що 57 відсотків уважає, що країна прямує у злому напрямку, коли брати до уваги такі спірні питання, як родина, освіта, расовість, бездомність та імміграція. Задоволення з праці президента Билла Клінтона знизилось до 58 відсотків з 64 відсотків попереднього місяця. Конгрес дальше залишається дуже непопулярною установою, бо тільки 39 відсотків задоволені його працею, а 54 відсотки залишаються дальше невдоволеними.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

А колесо історії таки котиться вперед

Шість років у житті народу — це дуже короткий проміжок часу, а зокрема у житті молодої незалежної держави, котра, після століть поневолювань і загарбницької політики різних її окупантів, намагається утвердитись у цьому для неї досить незнаному процесі творення, закріплення та добробутнього існування. Здавалося б, що кожна свідома людина, котра спромоглася скинути зі себе тавро рабства та меншевартости, мала б це розуміти. Однак, як прислухатись до розмов багатьох людей в Україні та діяспорі, то перед очима постає застрашаюча примара дійсности, що не зовсім скинуто ці насильно окупантами впоювані печаті і почування.

В Україні нерідко чуєте безнастанні нарікання на всіх і все, проте найбільше від тих, які у заїздах своїх нових ґрандіозних будинків мають по дві автомашини. Натомість ті, що справді мають підстави скаржитися, майже завжди закінчують свої критичні висловлювання ствердженням, що все таки незабаром це минеться і життя в Україні покращає. А що ж у діяспорі? „Кваліфіковані" політики та „батьки народу" з безпечної віддалі повсякчасно критикують і пропонують свої рецепти покращання існуючої ситуації. Перші роблять це тільки з тої простої причини, що вкінці мають можливість свобідного вислову і критики, а другі просто необізнані з тими процесами, котрі відбулися в Україні впродовж їхньої майже півстолітньої відсутности.Одні і другі цими балачками-нарікannями тільки підтверджують свою національно-політичну незрілість і доливають оливи до вогню таких „українських" патріотів, як депутат В. Симоненко та йому подібні. Ці останні — то звичайні запроданці-зрадники, котрих зовсім не турбує доля України, вони так пересякли гнилизною рабства, що навіть думкою не можуть збагнути, що таке бути господарем власного „я", тому й далі приймають накази тих, які Україні бажають тільки негараздів.

Все ж таки, не зважаючи на всі бідкання, не можна не завважити, що колесо історії в бутті українського народу та утвердженні його молодої, бо тільки шестирічної, держави Україна таки посувається вперед наперекір всяким внутрішнім і зовнішнім перепонам. Навіть з гордістю можна ствердити, що всупереч усім тим, які ніколи не бажали гараздів українському народові та його державі, то Україна хоч і повільним, але стійким і мирним шляхом здобуває для себе признання серед вільних демократичних народів світу. Сьогодні такі політичні та економічні потуги, як Америка, Англія, Канада, Японія, Німеччина, Франція і багато інших країн, не тільки мають свої амбасади і консульства в Києві для дипломатично-політичних стосунків, але з небуденною наполегливістю стараються нав'язати тісніші спілкування у різних ділянках українського державобудівництва.

Того, що в Україні є багато місця для змін на краще, ніхто заперечувати не буде, а зокрема коли йдеться про національну свідомість і державницьку настанову деякої частини її громадян. За коротких шість років її незалежности про Україну знають на всіх континентах земної кулі. Знають про Україну в першу чергу як про ту країну колишнього СССР, що не дала себе спровокувати до будь-яких внутрішніх чи зовнішніх скандалів і заворушень й цим зберегла свою всецілісність і стабільність. Знають про Україну з її кожночасної готовости допомогти — доброчинністю потерпілим у Чечні, можливістю меншинним громадам оновлювати своє всебічне життя чи з присутности українських миротворних військ у рядах Організації Об'єднаних Націй в Боснії. Знають про Україну з виступів і перемог її спортовців на світових аренах і знають про Україну з її давніх і теперішніх культурних надбань — скарбів скитських могил, мозаїк св. Софії Київської та Михайлівського Золотоверхого Монастиря, що пишалися у виставочних світлицях світової слави Метрополітального Музею в Ню Йорку та з видань українських катедр Гарвардського, Торонтського і Едмонтонського університетів.

Коли мова про потребу зміни на краще, то в першу чергу треба доконче пропаґувати пошану, плекання і спілкування на всіх щаблях державного апарату рідної української мови, бо тільки тоді Україна по-справжньому стане незалежною, коли її Верховна Рада, Уряд і всі інші державні структури повністю спілкуватимуться мовою свого українського народу.

Однак першочерговим завданням будь-яких змін є не пусті нарікання та критика, а позитивна настанова та активна діяльність, всеціло спрямована на покращання ситуації. Для цього нам, довіряючись Божій руці, конечно потрібно посилити також свою віру у спроможність, силу та здорову розсудливість українського народу.

М. Мельник

ЗАКОРДОННА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: ВЕЛИКІ ТРУДНОЩІ

Закордонна політика важлива також і тому, що вона часто може цим визначити долю країни на багато літ в майбутньому. Перед Першою світовою війною закордонна політика сильних держав була багато складніша чим тепер. В тих часах амбіції держав не обмежувалися до того, щоб наладнати зі своїми партнерами найбільш корисні торговельні стосунки. Тоді королі, президенти і прем'єр-міністри думали і про територіяльну, і про політичну експансію, як теж і про політичну і територіяльну загрозу з боку конкурентів. Такі стосунки як між Америкою і Канадою були дуже рідкі.

Завдяки еволюції міжнародних взаємин та завдяки різним міжнародним організаціям нині ситуація змінилася у радикальний спосіб. Сьогодні величезна кількість держав уже не журиться потенційною втратою своїх земель, а то й своєї самостійности. Та, на жаль, Україна в такій щасливій ситуації не є і тому її закордонна політика сильно скомплікована. Вона викликає не раз гострі суперечки і серед своїх і серед чужих. Це, очевидно, не значить, що вона не успішна.

Як ми всі знаємо, найбільші складнощі для закордонної політики України представляють стосунки між Україною і Росією. На жаль, велика кількість російських політичних провідників висуває навіть і територіяльні претенсії до України. Переважна частина російського народу їх у тому підтримує. І тому ситуація може стати дійсно небезпечною, зокрема тоді, коли котрийсь з тих політичних провідників стане президентом Росії.

В основному, Уряд України не може у всьому поступатись Росії, щоб таким чином оминути збройний конфлікт. В дійсності, Уряд цього не робить, та незважаючи на це багато людей його оскаржує про неоправданий страх перед Росією. Люди нарікають, що у відношенні до Росії уряд пішов на непотрібно далекойдучі поступки. Наприклад, недавно три депутати ВР заявили таке: „...поступки Росії триватимуть доти, коли Л. Кучма обійматиме посаду Президента України".

Чи треба дивуватись, що Уряд України не є більш вимогливим, коли економіка України „ледве дише", і коли з тієї причини українські збройні сили не можуть собі дозволити на модерну зброю? Ми знаємо, що й Росія в цих ділянках не стоїть краще від України, але Росія виходить з економічної кризи значно скоріше чим Україна.

На тлі цього роду основних проблем дискутувався і дискутується „Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією", що його президенти України і Росії підписали 31-го травня ц. р. Голоси тут поділені.

Підписавши цей договір, Росія визнала теперішні кордони України. В цій справі там кажеться таке: „Високі Договірні Сторони... поважають територіяльну цілість одна одної і підтверджують непорушність існуючих між ними кордонів". Це є безумовно основний плюс для України, хоч і не стовідсотковий.

Критики мають рацію, коли звертають увагу на це, що договір повинен був зобов'язати обі сторони до встановлення точних границь, а зокрема — на Чорному морі. Цього роду границі тепер не існують і росіяни відмовляються від їх делімітації. Це зокрема критична проблема у відношенні до Чорного моря, де формальні кордони обмежили б Росію у використанні нафтових і ґазових шельфів, як теж і у правах на риболовство.

Критики теж мають рацію, принаймні теоретично, коли твердять, що Україна має право і на цілу Чорноморську фльоту і на певний відсоток усіх суден СССР. Біда тільки в тому, що в тому випадку є велика різниця між теорією і політичною реальністю. Критики ті не пропонують методи, за допомогою якої Україна відо-

(Закінчення на стор. 3)

Михайло Шпонтак

КНИЖКА ПРО САМОЦВІТИ

На книжковому ринку появилося видання п. з. „Самоцвіти" з друкарні „Компютерпринт Корп., Кліфтон, Н. Дж., з датою 1996 року. Автор твору Іван Романишин з Вотервліту, Н. Й., син українських Карпат, народжений в селі Стежниця, колишнього Ліського повіту, що на Лемківщині.

Сама назва книжки, на обгортці якої є 54 різнобарвні самоцвіти, це добра реклама появи цього рідкісного твору на українському видавничому ринку. Книжка обсягом 150 сторінок — це фаховий життєвий дорібок улюбленої ділянки ювелірства і годинникарства автора. Чи це не перша книжка про самоцвіти написана українською мовою.

У цьому виданні коротка біографія автора, знімки ювелірного знаряддя власного вибору, при помочі якого майстер-мистець виробляв із різного роду шляхетних сирівців самоцвіти та зразкову біжутерію. Є і знімки рідкісних самоцвітів на світовому ринку з належною інформацією. Усі самоцвіти обробки українських і міжнародних рук — зображені в книжці — прекрасні, але українська золота писанка, виготовлена автором для відзначення Тисячоліття Хрищення Київської Руси-України, — унікальна.

Вісімнадцятькаракатове традиційне великоднє яйце складається з трьох частин. Середня частина, ніби більший перстень, що тримає верхню і нижчу частину, а у виднокрузі „перстеня" вставлена плитка з нефриту. У нутрі писанки розміщені в мініятурі собори св. Софії з Києва і св. Юра із Львова, вироблені із слонової кости, золота та декоративних каменів. До перстеня ззовні вставлено 46 маленьких брилянтів, а горішня частина писанки вдекорована геометричним взором, над яким видніє напис українською і англійською мовами: „Тисячоліття Християнства в Україні". На вершку писанки виґравірувані копія монети св. Володимира, а з другого боку — тризуб обведений оливковими листками. Там також є три бані зі св. Софії та зображення св. Юра. Нижня частина писанки має теж геометричний взір з прикрасою вставлених 36 смарагдів, виґравірувані два грона вишневого і зеленого винограду, соняшник, жменька пшениці та чотири малесенькі писанки — кожна з іншим взором. Писанка стоїть на 14-каратовій підставці, прикрашеній лицьованим камінцям, вишліфувана із золотого хризопразу.

Під час святкувань Тисячоліття Хрищення України, золота писанка І. Романишин викликала зацікавлення американської преси міста Трой, околиці столиці Олбані з інформаційними статтями про Україну та автора. А один громадський діяч, д-р Брус Тейлор написав брошурку п. з. „Золота писанка Тисячоліття — тисячу років християнства в Україні" (988-1988) ", яка добре прислужилася для розголосу святкувань неповторного Тисячоліття Хрищення Київської Руси-України.

У книжці „Самоцвіти" є довший список з довідками розмаїтих дорогоцінних каменів, інформація про золото, плятину, срібло. Навіть подано ціни деяких селекційних самоцвітів у відношенні до заробітної платні в долярах з 1995 року.

Твір написаний поправно-легкою мовою і кожний читач, хоч дещо зацікавлений високоцінними металями та коштовними каменями, знайде у цьому виданні йому чи їй улюблений самоцвіт чи рід біжутерії. Крім того в книжці можна знайти закликпоему Д. Кулика до українського ювеліра і любителів самоцвітів, речевий азбучний покажчик, список використаної літератури та зміст.

Щодо унікальної золотої писанки треба побажати, щоб це традиційне животворне українське яйце знайшло постійний безпечний притулок в одному з етнографічних музеїв Києва чи Львова на вічну пам'ять сотень тисяч українських ізгоїв, котрі внаслідок Другої світової війни переважно поселилися в Північній Америці, де продовжували протягом півстоліття працю в ділянці української культури.

Щоб набути книжку, можна звертатися до автора на адресу: Mr. John Romanation, 1837 6th Ave., Watervliet, N.Y. 12189, тел.: (518) 274-4926.

Теодор Терен-Юськів

„Ґран-прі" українському співакові

Усякі нагороджені виступи-концерти в Ню Йорку — не новина. Однак, коли ви почуєте, що виступить хтось, хто одержав першу нагороду, і він українець, то серце заб'ється жвавіше, його обов'язково хочеться і побачити, і почути. Власне 7-го березня 1997 року в залі Нюйоркського університету, Каза італіяна (Італійському домі), відбувся концерт чотирьох молодих переможців конкурсу „Ібля фестиваль двох світів" в Італії. Там же наш молодий бас Сергій Маґера досяг вершинности, здобуваючи першу нагороду. Браво! Він уже не „совєт бассо" чи „руссо", а бассо украіно, себто не російський, а український бас-співак. Це важливе нам усім. Наш першун — зі Львова, родом із Золочівщини, студент Музичного інституту ім. Лисенка, вже і оперовий дебютант у Львові, ну й от блискуча несподіванка: перша нагорода у міжнаціональному змаганні. Та ще і в Італії, країні співаків! Та треба пам'ятати, що Західня Україна, Галичина, гордиться теж назвою „країна мистців". Значить, належало цю достовірність підтвердити знову. Не менш цікавим є те, що фінансував цю мистецьку затію хтось (часова таємниця) приватно. А С. Маґера був уже відзначений першою нагородою на Всеукраїнському конкурсі ім. Прокоф'єва у 1996 році.

Крім нашого співака, у цьому концерті брали участь теж нагороджені дві жінки: афро-американське лірико-кольоратурне сопрано Филис Луїс, ірляндка, мецо-сопрано Дорін Курран, та італієць, тенор Паольо Панні. Акомпаньював їм японський піяніст Кенсеї Ямаґучі. Концерти оцих переможців фестивалю 1997 року відбулися успішно в цілій Італії, у Франції у Парижі, а в ЗСА, крім кількох концертів у Ню Йорку, у Литл Рок в Арканзас в Синсиннаті та Норт-Каролайні. В Арканзас одержав С. Маґера ще і грамоту від губернатора стейту.

Вечір в Ню Йорку розпочав своїм виступом український представник С. Маґера. І що це була за чудова несподіванка! Від першого звуку його голосу, він зразу заполонив ним слухачів. Чи то в арії Сільви з опери Верді „Ернані", чи в арії князя з опери Ґомеса „Сальватор Роза". Голос був свобідний, барвистий, чутливий і переконував кожного, що це далеко не пересічний співак. Цей голос дзвенів як український, розквітлий степ. Оплески сипались рясні, темпераментні, щирі. Опісля співала Ф. Луїс, яка виглядала елеґантно, голос у неї є, проте він потребує ще деякого дошколення. Бо технічно дуже вимоглива арія з опери Моцарта „Викрадення із сераю" звучала б переконливіше із гладшим шліфом. Зате арія опери Ґершвіна „Порґі та Бес" увінчалась гарним успіхом. Білявка мецо Д. Курран має приємний, темної барви голос; вона привабила слухачів танковою арією „Сиґуіділія" з опери Бізе „Кармен"; а вже дещо менше — своєю ірляндською народною піснею.

Небезпеку, щодо успіху в публіки, створював італійський тенор. Бо публіка в більшості складалась з італійців за походженням. До того ж, голос у тенора П. Панні хоч і був досить тоненьким, то техніка його була зразкова, не гірша від самого Паваротті. Особливо в таких славнозвісних аріях як з опер Верді „Ріґолетто" чи Доніцетті „Любовний напій". Тому і не дивно, що слухачі були одушевлені і навіть дещо демонстративно продовжували для нього оплески. Як же тут український співак, майже без української публіки (загально наші люди не були повідомлені про концерт) має вийти з цієї ситуації? Наш досконалий настрій почав мимохіть пригасати. Майнула навіть думка, що італійці підтримають свого земляка, очевидно, оплесками, і він тут, неофіційно, готов вибринути першуном.

В цілому, по два рази виступали концертанти. В другому виступі проспівав Маґера надхненно арію Кривоноса з опери Данькевича „Богдан Хмельницький". А вже дещо менше принадливо, без акомпаньяменту, — українську народну пісню „Ой у полі могила з вітром говорила". Відомо, що співати без інструменталь-

(Закінчення на стор. 3)

Галина Ціхун*

ЗА АБРЕВІЯТУРОЮ „ХОВАЮТЬСЯ"... ЖІНКИ

Пригадується, як на домашнє завдання з української мови, була вправа, що полягала в розшифруванні абревіятур. Серед них ВЛКСМ, ЦК, КПСС, ТЮГ, ЖР... У пошуках правильної відповіді необхідно було знайти потрібний том „Великої Радянської Енциклопедії" чи „Української Радянської Енциклопедії".

А що ж криється за абревіятурою СФУЖО? Про це універсальні совєтські довідники мовчать. Хоча СФУЖО до минулої і новітньої історії українського народу має безпосереднє відношення.

У 1934 році в Станіславові (нині Івано-Франківському) відбувся Перший Жіночий Український Конґрес, який заклав підвалини для Світової Федерації Українських Жіночих Організацій — СФУЖО. На конґрес прибуло понад 500 делеґаток-українок з усіх куточків Галичини, а також Полісся, Буковини, Закарпаття, Канади, ЗСА, Англії та інших країн. Це була незвичайна подія в історії українського жіночого руху, яка підбила підсумок 50-річної боротьби українських жінок Галичини за свої національні соціяльні права в умовах австро-мадярського та польського панування на західньоукраїнських землях.

А донедавна важко було собі уявити про існування в Україні чи поза її межами інших виразників жіночих інтересів, окрім „женсоветів". Адже нас, українок, репрезентував у світі Комітет совєтських жінок. Щождо інших жіночих організацій, то на українських теренах вони існували ще задовго до появи всіляких „жінвідділів", „жінрад".

Початок жіночого руху був покладений 7-го жовтня 1884 року, коли відома письменниця, громадська діячка Наталія Кобринська, створила у Станіславі перше „Товариство руських женщин". Ось подальший перелік утворених жіночих об'єднань — „Клюб русинок", „Жіноча громада", „Просвіта", „Товариство захисту працюючих жінок", гуртки українських дівчат.

У 1916 році „Жіночу громаду" перейменовано в „Союз Українок". Це товариство, що проіснувало до 1939 року, відіграло в тому часі чи не найпомітнішу роль і стало підґрунтям для сучасної жінки організації Союз Українок.

Війна застала в Галичині 16 повітових жіночих організацій. Знищення і нужда, спричинені військовими діями, заставили жіноцтво звернути свої сили на гоєння ран. Членкині розгорнули широку допомогову ацію в користь українського жовніра, зокрема стрільця, працю в шпиталях, таборах евакуйованих, полонених, по тюрмах. Де не було жіночих організацій, там поставали окремі комітети — „Комітет допомоги самаританської помочі" і т. д.

За період існування української держави окремі жіночі товариства і комітети удержували власними коштами гарнізонні шпиталі, вели харчівні на залізничних двірцях, усілякого роду кухні, займалися збором білизни і провіянту.

Широка гуманітарна акція нашого жіноцтва під час війни мала велике загальнонаціональне значення. Це була тверда школа суспільного виховання. Вона дала почин до оснування цілого ряду гуманітарних установ. Саме з цього починали на різних чужих і далеких землях жінки, об'єднані Союзами Українок, зі створення українських шкіл та гуртків, із вивчення рідної мови. І понині, наприклад, існує така школа в бразилійському стейті Парана. Вже пішли на пенсію діти тих українців, які народилися на цій землі. А школа стараннями жіночої громади продовжує працювати. І відвідують її діти тих, хто мови прадідів у природному спілкуванні ніколи не чув.

Становлення і розвиток укранського жіночого руху проходило в складних умовах соціяльного і національного гноблення, внутрішніх протиріч і непорозумінь. Серед почесних членкинь Союзу українок — Марія Білецька, Ольга Кобилянська, Уляна Кравченко, Герміна Шухевичева, Софія Русова. Хто не чув імен цих одержимих жінок, того залишається хіба що лиш пошкодувати.

Софія Русова. Постать її настільки відома у громадському, культурно-освітньому і демократичному русі на Україні, що її відзначила своєю увагою навіть „Українська Радянська Енциклопедія", щоправда, приклеївши епітет" національно-буржуазної діячки", та жодним словом не згадавши про те, що Софія, донька шведа і француженка, все своє свідоме життя присвятила справі українського національного відродження. Разом із сестрою заснувала перший в Україні дитячий садок. Русова, авторка перших шкільних абеток, підручника з початкової географії, у числі інших одинадцяти жінок входила до складу Центральної Ради, де відала освітнім сектором; ще на початку 20-их років представляла українське жіноцтво на Конґресі міжнародної жіночої ліґи у Римі, а згодом 1937 року, її було дожиттєво обрано почесним головою Української Жіночої Національної Ради, яка існувала на еміґрації. Софія Русова була тим вогником, до якого і нині тягнуться патріотичні небайдужі серця.

Організації Союзу Українок більш як 70-річна історія. В нинішніх союзянських організаціях Львова, Тернополя, Донецька, Києва, Івано-Франківського і Дніпропетровська, Чернівців, Ужгороду та багатьох інших міст України — час відродження, становлення. Ми спираємося на жінок національно, ідеалістично чистих, якими були наші попередниці і які вже є поміж нами.

Нікому не вдалося перервати золотої ниточки історії України. Жіноцтво своїми ніжними руками, добрими серцями, лагідними, а якщо потрібно й грізними словами підійме нашу баготостраждальну батьківщину з колін.

Такий монументальний, такий могутній образ жінки ледве чи має інший народ світу, таке могутнє суцвіття талантів, що їх висунула українська культура, ледве чи має інша країна світу. І якщо ми не заманіфестували цю приналежність у світовій культурі зовсім не подібною до нікого іншого, до жодної з культур, то тільки тому, що ми були нацією абсолютно недержавною. А тому світ знав про Жорж Санд, але менше знав про Лесю Українку, Ольгу Кобилянську, Марію Заньковецьку...

Ось чому досі ніде не згадувалося про СФУЖО! Як і більшість інших закордонних організацій національного забарвлення, вона теж раз і назавжди була означена „націоналістичною". Її ж патріотична, культурно-освітня спрямованість лишалася вперто непоміченою. Та зерна добра і любови, засіяні в живильний ґрунт людських сердець, таки зуміли прорости.

УКРАЇНО! За тобою — небо,
Високе сонце, далі грозові.
Не ти для нас, це ми — для тебе
Живі!

* Автор — відповідальний секретар філії Союзу Українок Рожнятівщини Івано-Франківської області.

„Ґран-прі"...

(Закінчення зі стор. 2)

ного супроводу — важко. А народна пісня без акомпаньяменту була одніею з обов'язкових точок. Бо, як уже було сказано, ірляндська співачка теж вивела свою народну пісню без супроводу. Все ж таки воно відрадно і похвально, що світ доцінює так високо народні співи.



Співак С. Маґера.

Проте, коли у закінченні концерту наш співак рвонув улюблено „Рондо" чи „Куплети" Мефістофеля з відомої опери Ґуно „Фавст", то публіка просто забула про свого земляка-італійця, бо так захопилася голосом і розмашистістю українського співака, що ентузіязмові і буревійним оплескам не було кінця. Це вже був не молодий студент, а професійний оперовий співак, який своїм голосом та індивідуальністю підкорив та зачарував усіх присутніх.

Якби то було добре і корисно, коли б „вірібус унітіс" (спільними стараннями) можна б запросити нашого відзначеного першою міжнародною нагородою молодого співака Сергія Магеру до ЗСА, чи теж і до Канади на низку концертів. Він бо на це заслуговує, а українській культурі і нам усім це потрібне.

Закордонна...

(Закінчення зі стор. 2)

брала б від Росії ті кораблі і судна, що їй належаться. От, наприклад, коли б росіяни схотіли відібрати від України Крим, тоді немає сумніву, що збройні сили України мусіли б його боронити. Чи вага „справедливого" розподілу фльоти є аж така важлива, щоб ризикувати війною з Росією? Не думаю.

Критикують теж оренду Росією севастопольської воєнноморської пристані. Зокрема звертають увагу на це, що договір дає Росії право брати участь у соціяльно-економічному розвитку Севастополя. На думку критиків, оренда ця — це дрібна формальність, яка прикриває „дійсність". „Дійсність" — це начебто під претекстом оренди — передання Севастополя Росії.

Такий підхід до цієї частини договору сильно перебільшений. Замість бути дрібною формальністю, оренда — хоч і яка слаба — в дійсності підтверджує приналежність Севастополя до України. Уявіть собі тільки, що Росія ідею оренди цілковито відкинула б. А вона могла це зробити. Якби тоді виглядала проблема Севастополя? (Якби теж виглядали стосунки між Україною і Росією?)

Отже, договір між Україною і Росією — для України корисний, він не на кшталт договору між Росією і Білоруссю. Та безсумнівно — це договір між двома суверенними державами, ціллю якого є покращання політичних і економічних стосунків між двома сусідами. Для України він може бути корисний ще й тому, що він може послабити в публічній опінії Росії силу арґументів російських імперіялістів.

Але серйозна загроза для України зі сторони Росії буде існувати ще досить багато літ і тому членство України в Північно-атлантійському оборонному союзі є абсолютною конечністю і тут немає місця на компроміси. Дорога до НАТО — нелегка, та в тому ділі Україна має і публічну і мовчазну підтримку багатьох країн. Великим кроком в тому напрямі, без сумніву, Хартія про Особливе Партнерство між Україною та Північно-Атлантійський Оборонний Союз, підписані в Мадриді 9-го липня ц. р.

Три відступи у тій Хартії для України незвичайно корисні. В них кажеться: „Союзники НАТО продовжуватимуть підтримувати суверенність та незалежність України... а також принцип непорушности кордонів, як ключові чинники стабільности та безпеки в Центрально-Східній Европі...

Україна та НАТО створять кризовий консультативний механізм для переведення спільних нарад в будь-якому випадку, коли Україна вбачатиме пряму загрозу своїй територіяльній цілісності, політичній незалежності або безпеці... НАТО вітає та підтримує факт, що Україна отримала ґарантії безпеки від всіх п'яти ядерних держав — учасниць Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ) як без'ядерна держава — учасниця ДНЯЗ і нагадує про зобов'язання, що їх взяли на себе ЗСА, Велика Британія разом з Росією, а також Франція в односторонньому порядку, яку у 1994 році в Будапешті прийняли історичне рішення надати ґарантії безпеки України як без'ядерній державі — учасниці ДНЯЗ".

Ці зобов'язання і ґарантії не мають сили апробованих парляментами формальних договорів.

Вони тільки морально зобов'язуючі, але у випадку аґресії Росії — урядам, що дали Україні ґарантії безпеки, буде багато легше переконати їхні парляменти про конечність збройної допомоги Україні.

П О Д Я К А

ЦЕНТРАЛЬНЕ ОБ'ЄДНАННЯ БУКОВИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ в ЗСА

яке проводить збірку датків для Товариства Допомоги Сиротам в Україні складає цим щиру подяку Орисі і д-рові Тарасові Новосівським за їх щедру пожертву в сумі $1,000.00 для українських сиріт на Буковині, в пам'ять **бл. п.АННИ НОВОСІВСЬКОЇ** та їх родичів **бл. п. СТЕФАНІЇ** та **д-ра ІВАНА НОВОСІВСЬКИХ** та **бл. п. ҐЛІКЕРІЇ і д-ра ЮРІЯ МАЧУКА.**

Рівнож складаємо подяку всім трьом спонзорам за їх зголошення до опіки над нашими сиротами: Ользі Федорів — $105.00, д-рові Володимирові Клішеві — $45.00 та Миколі Черевайкові — $15.00, як також всім іншим жертводавцям, які склали датки на суму $775.00.

ЗА УПРАВУ ЦОБУ:

Інж. Іван Д. Тащук голова — **Петро Григорович** секретар

ПОЖЕРТВИ на ЕУД

складено також у редакції ЕУД в Чикаго, Ілл.

„Свобода" за 26-го липня 1997 р. подала з канцелярії НТШ в Ню Йорку список жертводавців на американський том ЕУД, які прислали на адресу НТШ в Ню Йорку різні суми на цю ціль.

Головна редакція прилучується до подяки шановним жертводавцям, яку складає збірковий комітет (голова мгр Володимир Баранський).

Крім цих пожертв, що їх НТШ повертає на платні працівникам, різні жертводавці, головно в Чикаго, внесли датки прямо до головної редакції, які використовується на поточні адміністративні видатки та гонорари співробітникам у Східній Европі та Україні. Вплачування пожертв у дві каси було узгіднено між НТШ (гол. збірковий комітет) та редакцією ЕУД.

Досі до Чикаго наспіли такі більші датки (понад одну тисячу дол.) в 1988-1997 рр.

Українська Кредитова Каса „Самопоміч" в Чикаго	25,000 дол.
Перший Український Банк „Певність"	15,000 -"-
Християнська Організація Лютеранів „Думки про віру" — пастор Я. Шеп	5,000 -"-
Клепачівська-Чопівська Марія	1,500 -"-
Куляс Юліян і Ліза	1,500 -"-
Зарічний д-р Василь і Стефанія	1,350 -"-
Смик д-р Роман	1,250 -"-
Демус д-р Пилип і Володимира	1,200 -"-
Ґорчинський д-р Анастазій й Іванна	1,100 -"-
Ліщинський мгр Іван й Іванна	1,000 -"-
Ступа Андрій	1,000 -"-
Хрептовський д-р Ахіль і Віра	1,000 -"-
Український Народний Союз (централя)	1,000 -"-

Понад сто жертводавців з Чикаго, Дітройту й інших міст ЗСА внесли різні суми менше тисячі дол. Їх пожертви поміщено в „Інформаційному Листку ЕУД". Наступне число появиться у жовтні 1997 р.

Усім жертводавцям, що підтримують наше видання, складаємо щиру подяку.

**ГОЛОВНА РЕДАКЦІЯ
ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ
ENCYCLOPEDIA OF UKRAINIAN DIASPORA
2247 West Chicago Ave.
Chicago, Ill. 60622**

П О Д Я К А

20-го липня 1997 р. в Клівленді, Огайо відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

д-р ветеринарії

МИРОСЛАВ МИЧКОВСЬКИЙ

Висловлюємо нашу сердечну подяку о. Іванові Чировському парохові церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі за відслуження Панахиди і поминальної св. Літургії, а також за зворушливий жест о. крилошанина Ярослава Шуста, який співслужив у Панахиді з о. парохом.

За спів у поминальних відправах інж. Зеновію Мягкому та усім тим, які йому допомагали.

Щира подяка похоронному заведенню братів Головчаків за переведення похорону.

Глибока наша вдячність тим, хто прощав покійного в останню дорогу: д-рові Зеновію Голубцеві від першої управи церкви Покрови, д-рові Василеві Малиновському від Т-ва Ветеринарних Лікарів, Василеві Ільчишинові від б. управи Т-ва „Рідна Школа", інж. Іванові Фурові від Патріярхального Т-ва, інж. Романові Грабцеві від приятелів і мгр Василеві Ліщинецькому від І-ої Дивізії УНА.

Щира подяка ветеранам І-ої Дивізії УНА і колишнім воякам УПА за почесну стійку та останній салют своєму другові.

Сердечне спасибі дивізійникам: Володимирові Смігуровському і Михайлові Трачеві за несення домовини.

Щира подяка д-рові Юліянові Мовчанові за допис про покійного у „Свободі".

Також сердечно дякуємо родині, приятелям і знайомим, що вчас ненадійного горя, щедро нам допомагали, за вислови співчуття та за участь в похоронних відправах.

Похоронні чини закінчилися на площі біля церкви відспіванням стрілецької пісні „Видиш брате мій".

Пам'ять покійного нашого мужа, батька і дідуся вшанували щедрими пожертвами:

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

Мичковський Михайло, Ігор і Юрій, Баслядинська Володимира, Бордун Іван, Вовк Роман, Глинський Роман і Анна, д-р Жгута Андрій і Дарія, Ковальський Юрій і Катерина, Ковальчук Стенлей, Самокишин В. і С., Якімишин Василь.

БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ У ЛЬВОВІ:

500 дол. Мичковська Любомира з синами Михайлом, Ігорем і Юрієм;
100 дол. д-р Павлишин Дмитро;
по 50 дол. Боднарук Роман і Іванна, Грабець Роман і Мирослава, д-р Захарій Ігор і Арета, Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці;
40 дол. Кріса Володимир і Ірина'
30 дол. д-р Воляник Степан і Емілія;
по 25 дол. Білинська Люба, Бурий Тарас і Софія, Гірняк Микола і Марія, д-р Голубець Зеновій і Мирослава, Городиський Зоріян і Дарія, Ільчишин Василь і Ольга, д-р Кривяк Ярослав, д-р Русин Юрій і Емілія, д-р Ткачук Богдан, Фур Іван;
по 20 дол. Вовк Адам і Іванна, Дубас Ірина, д-р Клос Олександер, Ковальська Олександра, Ковч Богдан і Марта, Кравчук Ярослав і Анна, Крісілатий Семен і Марія, д-р Малиновський Василь, Милян Богдан і Ірина, Палка Евген і Віра, Палка Марія, Панчишин Степан і Зеновія, Ровз Ричард і Марія, Телішевська Сузанна, Тимків Степан і Ніна, д-р Фарійон Дмитро, родина Шедний, Шкарупа Іванна;
по 10 дол. д-р Боднар Володимир і Люба, Волошин Олександра, Кікта Степан і Евгенія.

Разом 1,560.00 дол.

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ:

500 дол. Мичковська Любомира;
по 50 дол. Балагутрак Михайло і Лідія, д-р Бородайко Любомир, д-р Винярський Сергій і Неоніля, д-р Дейчаківський Микола і Надія, д-р Ковальський Орест і Лізен, Попович Марія;
по 25 дол. Адамович Олександер і Марія, Воллес Джеймс і Ірина, Ліщинецький Василь і Віра, д-р Мигайчук Ярослав, Рощаковська Анна і Ксеня, Світлик Михайло;
по 20 дол. Ковалисько Ігор, Лагола Петро, Трач Филип і Тетяна;
по 10 дол. Балагутрак Стефа, Демянчук Богдан і Оля, Загаєвич Марія, Максимів Наталя, д-р Мовчан Юліян і Олена, Раковський Роман і Христина, Світенко Евгенія, Шийка Василь і Тоня.

Разом 1,090.00 дол.

МОНАСТИР СТУДИТІВ В УНЕВІ, УКРАЇНА:

по 25 дол. Валюх Дарія, Гальчук Микола і Оксана, Пестик Віра;
по 20 дол. Баляш Надія, Криса Василь і Марія, Кріса Володимир і Ірина, Кріслата Стефа, Мігелич Дмитро і Надія, Полянська Марія, Пришляк Михайло, Сікорська Марія, Хміляк Василь і Олена, Цегельський Роман;
15 дол. Сопка Дарія;
по 10 дол. Белей Ольга, Вільшанецька Стефа, Вовк Іван, Городиська Стефа, Єзерська Ірина, Корлятович Павлина, Крук Ольга, Крутиголова Микола, Кухта Бронислава, Лесик Лев і Люба, Магоцький Іван, Маринович Роман і Адріяна, Оліяр Іван і Єва, Охрін Маріян і Ольга, Панас Анна, Мисів Володимир і Анна, Сопка Мирослав, Стахур Роман і Ірина, Футей Марія, Хомик Антін і Анастазія, Шуст Олександра.

Разом 500.00 дол.

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА УСПЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В ЧЕРНІВЦЯХ:

200 дол. Городецький Іван і Мирослава;
100 дол. Кухта Нестор;
50 дол. Лисий Ганя.

Разом 350.00 дол.

СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ У ЗАРВАНИЦІ:

100 дол. Мичковська Любомира;
25 дол. Камінський Василь;
20 дол. Кость Ольга з родиною.

Разом 145.00 дол.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВ. ПАРАСКЕВІЇ В ЧЕРНІВЦЯХ:

25 дол. Адамович Олександер і Марія.

Разом 25.00 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДІЙНИЙ ФОНД ПРИ ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ:

250 дол. Мичковська Любомира.

Разом 250.00 дол.

ДЛЯ ХВОРОГО ПИСЬМЕННИКА В КИЄВІ:

по 100 дол. Городецький Іван і Мирослава, Бабій Никанор.

Разом 200.00 дол.

„ВІСТІ КОМБАТАНТА":

по 50 дол. Городецький Іван і Мирослава, Мичковська Любомира;
20 дол. д-р Шкільник Володимир і Надія;
по 10 дол. Руденський Ігор, Смігуровський Володимир, Трач Михайло.

Разом 150.00 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ:

100 дол. Мичковська Любомира.

Разом 100.00 дол.

СИРОТИ В УКРАЇНІ:

70 дол. Дитячий Шпиталь у Коломбусі, Огайо;
40 дол. Ровз Ричард і Марія;
по 20 дол. Неделку Вікторія, д-р Лукач Едвард, Челсон Джері.

Разом 170.00 дол.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ:

25 дол. Масюк Ярослав;
20 дол. Хай Василь;
15 дол. Лешньовська Люба;
10 дол. Полянська Арета.

Разом 70.00 дол.

АКЦІЯ „ВІСЛА":

50 дол. Мичковська Люба.

Разом 50.00 дол.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА 33-ІЙ ВІДДІЛ В КЛІВЛЕНДІ:

40 дол. Мичковська Любомира.

Разом 40.00 дол.

ЖУРНАЛ „ПАТРІЯРХАТ":

25 дол. Патріярхальне Товариство в Клівленді, Огайо.

Разом 25.00 дол.

ВИСИЛКА КНИЖОК:

10 дол. Кашубинська Ірина.

Разом 10.00 дол.

ЗАВІЩАННЯ СЛ. П. Д-РА МИРОСЛАВА МИЧКОВСЬКОГО:

ЗУАДК (на окуляри дітям в Україні)	500 дол.
Отці Студити ВУДСТОК в Канаді	250 -"-
Укр. Греко-Кат. Церква Успення в Чернівцях	250 -"-
Громадсько-народні цілі в Чернівцях	250 -"-
НТШ в Америці	250 -"-
Український Вільний Університет	250 -"-
Енциклопедія Української Діяспори	250 -"-
Журнал „Наш Голос"	30 -"-
Разом	2,030 дол.

На Служби Божі зложено	115 дол.
Замість квітів на різні цілі зложено	3,145 -"-
Замість „Тризни" Мичкоська Любомира на різні цілі	1,590 -"-
Завіщання сл. п. д-ра Мирослава Мичковського	2,030 -"-
Разом	6,880 дол.

Спи спокійно наш найдорожчий, ти став перед Престолом Всевишнього не з порожніми руками. А лагідний шум буковинських лісів в супроводі щирих молитов твоїх рідних нехай пригадує тобі, що ти спочив у рідній землі на Буковині, яку так безмежно любив і за якою тужив до останніх днів свого життя.

Дружина ЛЮБОМИРА з синами

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ – НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

У ДРУГУ І НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність 10-го вересня 1995 р. на 57-му році життя нашого найдорожчого СИНА, МУЖА, БАТЬКА, БРАТА, ДІДУСЯ

СЛ. П.

РОМАНА КАЩИНЦЯ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВ. ЛІТУРГІЇ

10-го вересня 1997 р. в таких церквах:

Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, Колчестер, Конн.;
св. Андрія, Колчестер, Конн.;
оо. Василіян, Мандерей, Алберта, Канада;
св. Архистратига Михаїла, Монтреаль, Канада;
св. Покрови, Озон Парк, Н.Й.;
св. Йосафата, монастир Ґлен Ков, Н.Й.;
св. о. Николая, Аймайра Гайтс, Н.Й.

Прийшов час і мусіло так статись,
Прийшов час зі світом розпрощатись
То Божа Воля.

Лиш Він рішає хто і коли цей світ туземний покидає. І Бог велів душі усопшого раба свого Романа, а сина мого в позасвіти іти до Царства Небесного, до Раю світлого, до спокою вічного, де немає слабування ані смутку, ані зітхання, а є життя вічне.

Родина просить згадати покійного Романа у своїх молитвах.

Мама ВІРА КАЩИНЕЦЬ

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в четвер 21-го серпня 1997 р. після короткої, важкої недуги на 95-му році життя, відійшла у вічність наша найдорожча МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

АННА ТВАРДОВСЬКА

нар. в селі Нагуєвичах, пов. Дрогобич

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок 25-го серпня 1997 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин та в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Іст Ґановері, Н. Дж.

Залишилися в глибокому смутку:
син — ОМЕЛЯН з дружиною АННОЮ
внучка — ДАРІЯ з мужем ВАСИЛЕМ ВІНСЕНТОМ
внук — ЯРОСЛАВ
та ближча й дальша родина в ЗСА й Україні.

Ділимося сумною вісткою, що 23-го червня 1997 р. на 85-му році життя відійшла у вічність наша дорога МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

СТЕФАНІЯ ОТРОК

дружина бл. п. Михайла Отрока, секретаря 14-го Відділу УНС в Нюарку, Н. Дж.

Залишила у смутку:
сина — МИХАЙЛА з дружиною ЛИНН
внуків — МИХАСЯ і КРІСТОФЕРА
братів — БАЙРОНА та ГЕНРІ МАҐАЛАС

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 26-го червня в українській католицькій церкві Рождества Пресвятої Богородиці в Ню Брансвік, Н. Дж., а поховання на цвинтарі св. Петра в Ню Брансвіку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

З великим смутком повідомляємо, що 17-го серпня 1997р. відійшов у вічність на 55-му році життя наш найдорожчий син

бл. п.

ЮРІЙ, АНДРІЙ КРИШТАЛОВИЧ

нар. в Копичинцях, Україна

ПОХОРОН відбувся 20-го серпня 1997 р. в Даґлесвілл (Dauglasville, Ga.), там і похований.

Залишив у смутку:
маму — ЯРОСЛАВУ
тата — ЯРОСЛАВА
дружину — ДАНЕТКУ
синів — ХРИСТОФОРА з дружиною КЕЛЛІ
— ГРИЦЬКА з дружиною РЕБЕКОЮ
— БОГДАНА з родиною
сестру — ДЗВІНКУ
брата — БОГДАНА з родиною
хрестну маму — ЛЮБУ ЯЦИШИН з родиною
та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Польщі, Канаді й Україні.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах.

ПІСЛЯ РОКІВ БЕЗУСПІШНИХ зусиль переконати Джонаса Савімбі, провідника ангольських повстанців до співпраці з урядом Анголи, Рада безпеки Організації Об'єднаних Націй у четвер, 28-го серпня, схвалила заборону міжнародного подорожування для офіційних чинників організації Дж. Савімбі. Крім того проголошено також і заборону будь- яких летів до околиць, що знаходяться під контролею повстанців.

У ЧЕТВЕР, 28-ГО СЕРПНЯ, Конгресмен Джозеф Кеннеді 2-ий повідомив, що не кандидуватиме цієї осени у виборах на становище губернатора стейту Массачусетс. Цим повідомленням він закінчив свою ще й не розпочату виборчу кампанію, довкруги котрої безупинно кружляли чутки, що стосуються його та його брата родинних неполадків. На пресовій конференції 44-річний Дж. Кеннеді підкреслив, що до висновку зректися можливости кандидувати прийшов після того, коли відчув, що під час кампанії не матиме змоги пропагувати своєї політики стосовно освіти, праці чи медичного забезпечення, бо всі понад міру цікавитимуться його родинними справами. Це рішення Дж. Кеннеді поважно захитало демократичними можливостями цьогорічних виборчих успіхів і на невідомий час припинило політичну кар'єру цієї генерації родини Кеннеді.

В Ню Джерзі...

(Закінчення зі стор. 1)

ансамбль „Львівські музики" та інші виконавці.

Ціна квитків, куплених заздалегідь, — 8 дол., куплених в день фестивалю — 10 дол. У справі попереднього замовлення квитків слід телефонувати (908) 354-5123.

Після закінчення фестивалю у готелі „Рамада" в Іст Гановер, Н. Дж., відбудеться фестивальна вечеря, на якій будуть присутні вищезгадані учасники концерту. Вечір закінчиться забавою; гратимуть оркестри „Львів'яни" та „Кришталь". Початок вечері о год. 8-ій вечора, забави — о 10-ій. Вступ на вечерю із забавою — 35 дол., тільки на забаву — 15 дол. Замовлення місць на вечерю — обов'язкове; звертатися слід до Дарії Твардовської-Винсент, тел. (201) 884-3336.

У Парижі...

(Закінчення зі стор. 1)

кодейл і Джейн Феллловс, військовим літаком вилетіли до Парижу, щоб супроводжати тіло, до несподіваним горем опечаленої Англії. Того самого дня, коротко по 7:00 год. вечора, літак з тілом Діяни принцеси Валії, у звичайній дерев'яній домовині, покритій королівським прапором, повернувся до Англії. На військовому летовищі поблизу Лондону його зустріли прем'єр-міністер Тоні Блейр та інші члени уряду. Так закінчилося коротке, тріюмфами радости та горя переповнене життя любої матері, сестри, дочки, колишньої дружини, шанованої людини та „королеви сердець" принцеси Діяни.

Лейді Діяна Спенсер, народилася 1-го липня 1961 року в аристократичній родині графа Джана і Френціс Спенсерів у Сандрінґгемі, Англія. Виховувалася в родинних маєтках, а до школи ходила в крузі своїх аристократичних друзів. Дитиною була дуже сором'язливою та спокійною. Свого майбутнього чоловіка принца Чарлза знала з дитинства, бо обертались в тих самих колах. Їхні заручини та казкове вінчання відбулося на очах цілого світу в лондонській катедрі св. Павла 29-го липня 1981 року. Народила двох синів, Віллляма і Геррі, чим забезпечила майбутність англійської монархії. Своє життя присвятила вихованню синів і доброчинній діяльності. Після розлуки з принцом Чарлзом у 1995 році ще більше віддавала часу тим, які потребували її соняшної усмішки та ласки — умираючим, хворим на АІДС, покаліченим війною, бездомним і багатьом іншим обездоленим.

Похоронні обряди для Діяни, принцеси Валії, відбудуться наступної суботи, 6-го вересня, о год 11-ій ранку з Вестмінстерського лондонського абатства з участю 2,500 запрошених гостей. Опісля тіло буде перевезено на цвинтар в Алтропі, родинних маєтках графів Спенсерів у Нортгемптоншірі, де спочине принцеса Діяна, улюблена дочка, біля свого батька Джана.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ УРЯДУ президента Билла Клінтона у четвер, 28-го серпня, заявили, що правдоподібно тому два тижні Росія здійснила ядерний вибух на одному з відлюднених островів Арктики, не зважаючи на те, що вона є одною з країн, яка підтримує міжнародний мораторій щодо ядерних випробовувань. Свої підозріння ЗСА базують на завваженнях „сейсмічних подій", які заіснували 16-го червня на острові Новая Земля де знаходиться поле ядерних випробовувань Росії.

ДО КАМБОДЖІ З ЛІКУВАННЯ в Китаї у п'ятницю, 29-го серпня, повернувся король Нородом Сіганук. У містечку Сієм Ріп, в північнозахідній частині Камбоджі, суперники ним одобреного уряду прем'єр-міністра Гун Сена легко обстріляли містечко під час його прибуття. Незважаючи на це, король Н. Сіганук закликав своїх співвітчизників припинити внутрішню боротьбу в ім'я загального добра країни. Це вперше Н. Сіганук відвідує Камбоджу, відколи там стався переворот і другий прем'єр-міністер Гун Сен перебрав владу в країні, коли перший прем'єр-міністер, син короля, принц Нородом Ранаріддг був поза кордонами країни.

Менор Джуніор...

(Закінчення зі стор. 1)

дичне відшкодування", курси комп'ютера та багато інших.

За додатковими інформаціями про курси та семінари, а також у справі обов'язкової реєстрації на них слід звертатися до бюра професійного розвитку Менор Джуніор коледжу, телефонуючи на число (215) 844-2218.

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

ВОЛТЕР СКОРОПАД член УНС Відд. 22-го Т-ва „Добра Воля" в Чикаґо, Ілл. помер 21-го квітня 1997 року на 81-му році життя. Нар. 30-го липня 1915 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку дружину Моллі. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'five!

Секретар

МАРІЯ А. ЩУКА член УНС Відд. 432-го в Торонто, Канада померла 22-го грудня 1996 року на 65-му році життя. Нар. 1935-го року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1974 року. Залишила у смутку мужа Ярослава, доньку Софію та сина Андрія з родинами. Похорон відбувся 27-го грудня 1996 року на цвинтарі Небесної Цариці в Торонто, Онт., Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР КІУКО член УНС Відд. 239-го у Філядельфії, Па. помер 15-го квітня 1997 року на 66-му році життя. Нар. 25-го вересня 1930 року в Самборі, Україна. Членом УНС став 1988 року. Залишив у смутку сина Романа і сестру Ольгу Андричик. Тіло спалено і перевезено в Україну.

Вічна Йому Пам'ять!

Алекс Пришляк, секр.

ПОДІЇ

ЮВІЛЕЙНА РАДА

Ювілейна рада з нагоди 50-річчя Племени пластунок „Перші стежі", Куренів УСП і УПС відбудеться в суботу і неділю, 6-го і 7-го вересня, на Союзівці. У програмі, (крім племінних нарад): Святочна вечеря в суботу, 6-го вересня в 7-ій год. вечора, і Ювілейна ватра, на які щиро запрошують представників Пластових проводів, Куренів УСП і УПС та гостей. Зголошуватись треба, телефонуючи на ч. (212) 473-835. Пластунів проситься прибути в однострої.

• РОЗШУКИ •

ДЖАМАН ЮРІЯ розшукує сестра по батькові Марта у Львові. Батько Адам жив у Yardville, N.J. Просимо тел.: **(201) 887-3787** питати Harry, або писати: Марта Артапух вул. Таджицька 9, кв. 42 м. Львів, Україна

• ПРАЦЯ •

Пошукуємо українську жінку жити з нами у Фінікс, Арізона та опікуватися 5-місячною дівчинкою.

(212) 677-9853

Пошукуємо жінку до опіки над двома дітьми. Мешкання, харчі і легка домашня праця.

Тел.: (201) 267-7166 після 7:00 веч.

Пошукуємо жінку до домашньої праці 5 днів на тиждень. Приватний покій і харчування.

Прошу телефонувати на число (201) 894-1895 по год. 7-ій веч.

ГРАЙ МОРЕ ГРАЙ

ЮНАЦЬКИЙ ТАБІР НОВИЙ СОКІЛ 1997